

ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ, 1

(3:1-4)

ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗਣਾ (3:1-4)

‘ਜੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਗਏ ਤਾਂ ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੇ ਰਹੋ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਹੈ।² ਉਤਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤ ਲਾਓ, ਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਧਰਤੀ ਉੱਪਰ ਹਨ।³ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਏ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।⁴ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਜੋ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ।

‘ਜੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਗਏ’ (3:1)

ਕਲੀਸੀਆਵਾਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਆਪਣੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਖ਼ਤਾਂ ਵਾਂਗ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਖ਼ਤ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਅਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਿਹੜੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ 3:1 ਵਿਚ ਇਸੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ।¹

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 3:1-4 ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਖ਼ਤ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ (1:12-2:23) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਖ਼ਤ ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਦੇ ਅਖ਼ੀਰਲੇ ਭਾਗ (3:5-4:6) ਵਿਚ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ੀ ਅਤੇ ਬੁਠੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਉਸ ਨੇ 2:8-23 ਵਿਚ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਖੂਬੀਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। 2:20-23 ਵਿਚ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਕਿ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਫ਼ਿਲਾਸਫ਼ੀ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਆਦਿ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਉਸ ਨੇ 3:1-14 ਵਿਚ ਉਹ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਅਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਕਾਰਣ ਦੱਸੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਜਾਂ ਨਾ ਮੰਨਣ।

‘ਜੇ’ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਇਕ ਭਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਪਹਿਲਾਂ ਕਹੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ ਸਨ (2:20) ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀ ਉੱਠੇ ਸਨ (2:12, 13)। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ, ਦਫ਼ਨਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੌਲੁਸ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਇਸ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਪਰਤ ਆਇਆ।

2:20 ਵਾਂਗ ਆਇਤ 1 ਵਿਚ ਜੇ ਦੇ ਨਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤੀਆ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਕਿ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਬਲਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀ ਉੱਠਣ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣ ਲਈ ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ‘ਜੇ’ ਲਈ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਕਿਉਂ ਜੋ’ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਹੈ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਫਿਰ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ‘ਉਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ’ ਵਾਸਤੇ ਜੀਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦੇ ਲਈ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 1-6; ‘ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ’ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ 3: 3, 4 ਤੇ ਚਰਚਾ ਵੇਖੋ) ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਮਰ ਗਏ ਹੋਏ ਚਾਹੀਦੇ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਦੋ ਪੱਕੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2: 12, 20)। ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਮਰ ਕੇ ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸਮਝ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਢੰਗਾਂ ਤੋਂ ਅੱਡ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਕੇਂਦਰ ਖਿੰਦੂ ਮਸੀਹ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰਗੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਦੀ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਹੈ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵੱਲ ਹੇਠਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵੱਲ ਉਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚ ਨਵੀਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਾਲ ਚੱਲਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਵਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਅ ਦਾ ਵਰਣਨ ਜੇ. ਬੀ. ਲਾਈਟਫੁਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬਦਲਾਅ ਜੇ ਸਚਮੁਚ ਵਿਚ ਹੋ ਜਾਣ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿਚ ਆਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰਕ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਬਲਕਿ ਬੌਧਿਕ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਕ ਨਵੀਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਣ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਬਦਲਾਅ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸੋਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਪੈਮਾਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹਦੇ ਲਈ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਦੀ ਹਾਲਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ। ਤਪੱਸਿਆ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਕਰਮਕਾਂਡਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਕਿਨਾਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਹਦੇ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਭਾਵ ਦੁਨਿਆਵੀ ਹਨ। ਭੌਤਿਕ, ਆਰਜ਼ੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਨੇ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਅਨੰਤ ਅਤੇ ਸੁਰਗੀ ਨੂੰ ਥਾਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।^੯

‘ਜਿਵਾਏ ਗਏ’ ਲਈ ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *sunegairō* ਉਹ ਹੀ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ 2: 12 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਉਠਾਏ ਵੀ ਗਏ’ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਾਲ ਤੋਂ ਕਾਰਜ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ‘ਯੂਨਾਨੀ ਵਿਚ ਸ਼ਰਤੀਆ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਦਾ ਰੂਪ (οι) ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਤ ਪੂਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।’^੩ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ’ ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ (2: 20)। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਦੀ ਅਨਮੋਲ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (3: 1)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘ਸਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਾਮਨਾਂ’ (2: 23) ਦੀਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿ ਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਯਿਸੂ ਉੱਤੇ ਲਾ ਕੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 12: 1, 2)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਇਕ ਨਵਾਂ ਵਿਚਾਰ ਜੋ

ਜਲਾਲੀ ਮਸੀਹ ਲਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਕੇ ਵਧਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

‘ਉਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਮਗਰ ਲੱਗੇ ਰਹੋ

ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਬੈਠਾ ਹੈ’ (3: 1)

ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਮੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। *zèle* ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਲਾਸ਼ ਜਾਂ ਭਾਲ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਪਾਉਣ ਲਈ ਲੱਭਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਤਲਾਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਖ਼ਤ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਭਾਲਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਚਾ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ (1:23), ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ।

Anō ਸ਼ਬਦ ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਸੁਰਗੀ’ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਯੂਹੰਨਾ 8:23, ਗਲਾਤੀਆਂ 4:26, ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3: 14 ਵਿਚ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਕਅੰਸ਼ ਹੋਰ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਇਸ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਜੀਵਨ ਦੀ ਗੰਦਗੀ ਅਤੇ ਮੈਲ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸਹੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਲ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਮੂੰਹ ਕੇ ਸਿਰਫ਼ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨੂੰ ਰੱਬੀ ਨਜ਼ਰ ਨਾਲ ਵੇਖਣਾ ਸੀ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਹਿਲ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿਚ ਐਨਾ ਨਾ ਉਲਝ ਜਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਨਾ ਕਰ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਜਾਣ ਵਿਚ ਐਨਾ ਮਗਨ ਨਾ ਹੋ ਜਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾ ਨਿਭਾ ਸਕੀਏ। ਸਹੀ ਸੰਤੁਲਨ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖ਼ੁਦਾਈ ਮਨਸੂਬੇ ਤੋਂ ਮਿਲਾਉਣ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਰੀਰਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਪਰ ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਿਠਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੁਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਗਿਰਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹੀ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਹੁਣ ਉਹਦੇ ਦੁਆਲੇ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਪੌਲੁਸ ਦੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਲਿਖਣ ਵੇਲੇ ਯਿਸੂ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਚਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਬਾਅਦ (ਗਲੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 1:3, 9-11) ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਅਰਥਾਤ ਆਦਰ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਥਾਂ ਤੇ ਹਕੂਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸੁਰਗ ਤੇ ਉਠਾ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਰੁਤਬਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1: 13)। ਦਾਉਦ ਨੇ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਯਿਸੂ ਦੀ ਤਾਜਪੋਸ਼ੀ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਕੀਤੀ (ਜ਼ਬੂਰ 110: 1), ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਵਚਨ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ (ਮੱਤੀ 22:44; 26:64; ਮਰਕੁਸ 12:36; ਲੂਕਾ 20:41-44)। ਉਹਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਦੇ ਬਾਅਦ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਉਹਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਇਕ ਸਬੂਤ ਦੇ ਤੌਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ

ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।⁴

ਜੀ ਉੱਠਣ, ਉੱਪਰ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਅਤੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਬਹਿ ਜਾਣ ਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1:20-22), ਅਤੇ ‘ਦੂਤ ਅਤੇ ਇਖ਼ਤਿਆਰ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਉਹ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ’ (1 ਪਤਰਸ 3:22)। ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:13) ਅਤੇ ਹਕੂਮਤ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਪਿਤਾ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਹਰ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਵਸਤੂ ਉੱਤੇ ਹਕੂਮਤ ਅਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤਕ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਵੇਗਾ (ਮੱਤੀ 13:41-44; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:23-28)। ਉਸ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਲੋਕ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਹੀ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਲਈ ਹਵਾ ਵਿਚ ਉੱਠਾ ਲਏ ਜਾਣਗੇ (1 ਥੋਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:15-17)।

‘ਉਤਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉੱਤੇ ਚਿੱਤ ਲਾਓ’ (3:2)

ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦੁਨਿਆਵੀ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਤੇ। ਪੌਲੁਸ ਉਸ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਓਨੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਥਾਂਵਾਂ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੀਣ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ। ਫ਼ਰਕ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਨਾ ਟਿਕਣ ਵਾਲੀ, ਨੀਚ ਅਤੇ ਪਾਪੀ ਵਸਤਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰਗੀ ਪਵਿੱਤਰ, ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਹੈ।

ਚਿੱਤ ਲਾਵੇ ਯੂਨਾਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਣ ਲਈ ਸ਼ਬਦ *phroneite* ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿਚ (ਰੋਮੀਆਂ 12:16; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:19) ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ‘ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਗੌਰ ਕਰਨਾ, ਆਪਣਾ ਮਨ ਲਾਉਣਾ, ਇਰਾਦਾ ਕਰਨਾ।’⁵

KJV ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਆਪਣਾ ਚਿੱਤ ਲਾਓ’ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੂੰ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੀ ਸਚਿਆਈ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਜਾਣ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ; ਸੁਰਗ ਦਾ ਖੁਦਾਈ ਸੁਭਾਅ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਸਮਝ ਸੀ ਕਿ ‘ਸੁਰਗੀ ਥਾਂਵਾਂ’ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ‘ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਬੈਠਾ ਹੈ’ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ (3:1)।

‘ਧਰਤੀ’ ਉਹ ਕਾਰਜ ਇਲਾਕਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ, ਜਦਕਿ ‘ਸੁਰਗੀ ਵਸਤਾਂ’ ਉੱਥੇ ਪਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾਈ ਸਰੇਸ਼ਟ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਤੇ ਤੈਅ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਦੁਨਿਆਵੀ ਸੋਚ ਵਾਲੇ ਲੋਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣਾ ਮਨ ਸੁਰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਲਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਖੁਦਾਈ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਅਪਣਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਨੀਚ ਗੱਲਾਂ ਸਾਡੇ ਤੇ ਕਾਬੂ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਪਾਉਣਗੀਆਂ। ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ ਸਾਡਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਭੈੜੀਆਂ ਅਤੇ ਲੁਭਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਲਾ ਕੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਹੋਣ, ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਨੂੰ ਵੱਸ ਵਿਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚੋਂ ਪਾਪੀ ਕੰਮ ਭਾਵੇਂ ਨਿਕਲ ਜਾਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ, ਪਰ ਐਨਾ ਹੀ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਮਨ ਜੋ ਬੁਰਿਆਈ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੁਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਸੋਚ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਹਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੁਰਿਆਈ

ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਭਲਾ ਹੈ। ਰੋਮੀਆਂ 12:21; 13:14; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 3:18; ਅਤੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 5:16 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।

ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ ਦੇ ਨਾਂਅ ਲਿਖਦੇ ਹੋਏ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦੁਆਇਆ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਨ ਧਰਤੀ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਸਲੀਬ ਦੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹਨ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:18, 19)। ਉਸੇ ਖਤ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਫ਼ਹਿਰਿਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਨ (ਫਿਲਿੱਪੀਆਂ 4:8)। ਯਾਕੂਬ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੰਮਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਜਿਹੜੇ ਉਤਾਂਗ ਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਦੁਨਿਆਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਕੰਮਾਂ ਦੀ ਲਿਸਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ (ਯਾਕੂਬ 3:14-18)।

‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਏ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ’ (3:3)

ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਜੀਉਂਦੇ ਵੀ ਸਨ (2:13, 20)। ਉਹ ਮੇਏ (*apothnēskō*) ਸਨ। ਇਹ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰਣ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਨਿਸਚਿਤ ਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸ਼ਾਇਦ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਭਾਈਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਮਰ ਗਏ ਸਨ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਣਾ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ। ਇਕ ਵਚਨ ਦੇ ਨਾਲ ਬਹੁਵਚਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ (“ਤੁਹਾਡੇ ਜੀਵਨਾਂ” ਦੇ ਇਲਾਵਾ “ਤੁਹਾਡੇ [ਬਹੁਵਚਨ] ਜੀਵਨ”) ਯੂਨਾਨੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਆਮ ਗੱਲ ਸੀ।^੧ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲ ਗਈ ਸੀ।

ਜੀਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਢੰਗਾਂ ਦੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨਾਲ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਮਰ ਜਾਣ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ (1:21), ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਲਹੂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਰਲਾਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਨਵੇਂ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ। ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡ੍ਰਿਕਸਨ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘‘ਉੱਤੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਰਥ ਵਿਚ’’ (2:11, 12 ਤੇ ਵੇਖੋ) ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਰ ਗਏ ਅਤੇ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਮਸੀਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਪਾਪ ਦਾ ਵੱਸ ਹੈ, ਮਰ ਗਏ ਹਨ।^੨

ਉਹ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਵਿਚ ਮਰ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਰੂਥ 2:12 ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੋਮੀਆਂ 6 ਵਿਚ ਸਾਫ਼ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ, ‘‘ਅਸੀਂ ਜਿਹੜੇ ਪਾਪ ਦੀ ਵੱਲੋਂ ਮੇਏ ਹੁਣ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਓਸ ਵਿਚ ਕਿੱਕੁਰ ਜੀਵਨ ਕੱਟੀਏ?’’ (ਆਇਤ 2)। ਉਸ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ‘‘ਸੋ ਅਸੀਂ ਮੌਤ ਦਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ’’ (ਆਇਤ 4)। ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਹੁਣ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ ਸਨ। ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੀਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਢੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਲਈ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਦੀ ਮੌਤ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਪਛਾਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਤੀਤ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਇਲਾਕੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਨਾਲ ਉਹ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਆਏ ਸਨ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਦੇ ਬੁਰੇ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਗੁਪਤ ਹੋਇਆ (*kruptō*) ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਗੁਪਤ ਸਨ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਰਹੇ। ਉਹ ‘‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ’’ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਨ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:17) ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 10:38; 14:10, 11, 20; 17:21)। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨ ਲਿਆ ਸੀ (ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)।

ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਹ ‘ਗੁਪਤ’ ਸਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਇਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ‘ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ’ ਸਨ। ‘ਜਿਹੜਾ ਨਗਰ ਪਹਾੜ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੁੱਝਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ’ (ਮੱਤੀ 5:14)। ਜੇ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਗੁਪਤ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਆਹੁਣਾ ਕੱਪੜਾ ਮਸੀਹ ਨੂੰ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਵੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ (ਮੱਤੀ 22:11, 12; ਗਲਾਤੀਆਂ 3:27)। ਉਹ ਚਾਨਣ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 8:12), ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਢੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਉਹ ਹਨੇਰਾ ਨਹੀਂ ਸਨ ਬਲਕਿ ਜਗਤ ਦੇ ਚਾਨਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 5:8) ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਸਨ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 2:15)।

‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ’ ਗੁਪਤ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਲਲਚਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕ ਕੇ ਖੁਦਾ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਨਾਲ ਸੰਭਾਲ ਵਿਚ ਸਨ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 10:13)। ਪੁਰਾਣੇ ਨੇਮ ਵਿਚ ਖੁਦਾ ਤੋਂ ਲੁਕਣ ਦੀ ਥਾਂ (ਜ਼ਬੂਰ 17:8; 31:20; 64:2), ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਪਨਾਹ (ਜ਼ਬੂਰ 61:2, 3) ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਨਾਹ ਦੇ ਇਸ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਥਾਂ ਉੱਤੇ ਉਹ ਪਾਪ ਦੀਆਂ ਤੁਫ਼ਾਨੀ ਹਵਾਵਾਂ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਮਹਿਫ਼ੂਜ਼ ਸਨ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਰਖਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਹਾਰੇ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਸਨ।

ਜਦ ਤਕ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਗੁਪਤ ਸਥਾਨ ਵਿਚ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਨ ਤਦ ਤਕ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੀਆਂ ਦੁਸ਼ਟ ਫੌਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੰਧੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3:6, 9; 1 ਪਤਰਸ 1:23 ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰੋ)। ਯਿਸੂ ਨੇ ਬੁਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾ ਲਈ ਸੀ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:15), ਇਸ ਕਾਰਣ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ (1 ਯੂਹੰਨਾ 4:4)। ਜੇ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਿੱਤੇ ਹੋਏ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਫ਼ਤਹਿ ਪਾਉਣੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਗੁਪਤ ਥਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕਰਕੇ ਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਣਾ ਸੀ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:8)।

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ’ (*sun ... Christō*) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਥੇ ਹੀ ਕੀਤੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਉਸ ਨੇ ‘ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ’ ਦੀ ਬਜਾਏ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਖੇਤਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਵਕਤ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ’ ਹੋਣ ਦੀ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸਣਾ ਕੋਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਸੀਹ ‘ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ’ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 10:38; 14:11, 20; 17:21); ਜੋ ਲੋਕ ‘ਮਸੀਹ ਵਿਚ’ ਹਨ ਰੂਹਾਨੀ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਹ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਵੀ ਹਨ।

‘ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਸੀਹ ਜੋ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੈ’ (3:4)

3:1-4 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਪੜਨਾਉਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਮਸੀਹ ਸਿਰਲੇਖ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਨੋਖਾ ਦੁਹਰਾਅ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਮਸੀਹ ਨਾਲ ਲੁਕੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੇਜ਼ ਉਸ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ (ਆਇਤ 4ਓ)। ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਹੁਣ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ (ਆਇਤ 4ਅ) ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਦੇ ਵਕਤ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਲਈ ਲਿਆਇਆ ਜਾਵੇਗਾ (ਆਇਤ 4ਬ)। ਇਸ ਜਾ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਉਣ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਡਿਆਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ

ਇੱਕੋ ਇਕ ਹਵਾਲਾ ਆਇਤ 4 ਦਾ ਹੈ।

ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇਕ ਹੋਰ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡਾ ਜੀਵਨ ਹੈ ਭਾਵ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਚਸ਼ਮਾ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 5:12)।^੧ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਬਲਕਿ ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਵੇਲੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਉਸ ਦੀਆਂ ਟਹਿਣੀਆਂ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 15:5)। ਟਹਿਣੀਆਂ ਵਿਚ ਜਾਨ ਵੇਲੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁੜੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਹਰ ਟਹਿਣੀ ਜਿਹੜੀ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਬਣੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੱਢ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਸੁੱਕ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਕਿਉਂ ਜੇ ਉਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਅੱਗ ਵਿਚ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 15:6)।

ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਜੋ ‘ਜੀਵਨ’ ਵਿਚ ਸੁਧਾਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ‘ਸਾਡਾ’ ਜਾਂ ‘ਤੁਹਾਡਾ’ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ‘ਸਾਡਾ,’ *hēmon*, ਵਚਨ ਵਿਚ ਜਾਂ ਮਾਰਜਿਨ ਨੋਟਸ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: KJV; ASV; RSV; NAB; NEB; NKJV; ਅਤੇ NRSV. *Humōn* (‘ਤੁਹਾਡਾ’) ਹੱਥਲਿਖਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਯੂਨਾਨੀ ਦੇ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪਾਠ ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ‘ਤੁਹਾਡਾ’ ਸ਼ਬਦ ASV ਦੇ ਮਾਰਜਿਨ ਨੋਟਸ ਵਿਚ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ NIV; NRSV ਅਤੇ TEV ਵਿਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਲਿਖਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰਨਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਬਦ ‘ਸਾਡਾ’ ਮੂਲ ਹੈ ਜਾਂ ‘ਤੁਹਾਡਾ’। ਅਖੀਰ ਵਿਚ ਫ਼ਰਕ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹੈ। ਜੇ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ‘ਸਾਡਾ’ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਸੀਹ ਹੈ। 2:13 ਅਤੇ ਗਲਾਤੀਆਂ 3:25, 26 ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ‘ਤੁਸੀਂ’ ਤੋਂ ‘ਅਸੀਂ’ ਵਿਚ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਬਦਲਾਅ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਪੌਲੁਸ ਲਈ ਇਹ ਅਸਾਧਾਰਣ ਗੱਲ ਨਹੀਂ।

‘ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ
ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ’ (3:4)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦ ਮਸੀਹ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਲਾਲ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਯੂਨਾਨੀ ਸ਼ਬਦ *phaneroō* ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਦੂਜੀ ਆਮਦ (1 ਪਤਰਸ 5:4; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2:28; 3:2), ਦਰਸ਼ਣ ਦੇਣ (ਮਰਕੁਸ 16:12, 14), ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਗਟ ਹੋਣ ਲਈ ਜੋ ਗੁਪਤ ਸੀ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਮਰਕੁਸ 4:22; ਯੂਹੰਨਾ 1:31) ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਯੁੱਗਾਂ ਤੋਂ ਖੁਦਾ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਸੀ ਪਰ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿਚ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਾਹਿਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 1:26)।

ਪੌਲੁਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸੰਗਤ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਸੁਰਗੀ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 1:23; 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4:17)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ‘ਬਾਲਕ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਧਕਾਰੀ ਵੀ ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਅਧਕਾਰੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੇ ਅਧਕਾਰੀ ਪਰ ਤਦੇ ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਦੁਖ ਝੱਲੀਏ ਭਈ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਵਡਿਆਏ ਜਾਈਏ’ (ਰੋਮੀਆਂ 8:17)। ‘ਦੇ ਨਾਲ’ (*sun*) ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮਿਸ਼ਰਿਤ ਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕਰਨ ਤੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਭਾਈਵਾਲ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਰੋਮੀਆਂ 6:4, 5; ਕੁਲੁੱਸੀਆਂ 2:12, 13; 3:1)।

ਕੁਲੁਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਸਨ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣਾ ਸੀ।

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਵਾਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (2: 12, 13; 3: 1)।
- ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਮੂਲ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਮਰ ਗਏ ਸਨ (2: 20)।
- ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਹੁਣ ਉਹ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਗੁਪਤ ਹਨ (3: 3)।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਜ਼ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਹੋਣਾ ਸੀ (3: 4)।

ਰੋਮੀਆਂ ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਇਸ ਧਾਰਣਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ। ਉਹ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫ਼ਨਾਏ ਗਏ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਸਲੀਬ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰਨ ਦੇ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜੀਉਣ ਦੀ ਆਸ ਸੀ (6: 4-8)।

‘ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ’ ਦਾ ਮਤਲਬ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਹੋਰ ਇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹਿਆ: ‘ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਿਹ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਜੁਆਲਿਆ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜੁਆਲੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹਜ਼ੂਰ ਖੜਾ ਕਰੇਗਾ’ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4: 14; ਵੇਖੋ ਰੋਮੀਆਂ 8: 32)। ਖ਼ੁਦਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਿਵਾਲਿਆ, ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਜਿਵਾਲੇਗਾ। 1 ਥੱਸਲੁਨੀਕੀਆਂ 4: 14 ਵਿਚ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਰਤੀਤ ਹੋਈ ਹੈ ਭਈ ਯਿਸੂ ਮੋਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਜੀ ਉੱਠਿਆ ਤਾਂ ਓਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਯਿਸੂ ਵਿਚ ਸੌਂ ਗਏ ਹਨ ਉਹਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆਵੇਗਾ।’

ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਵੇ ਨੇ ਇਸ ਆਇਤ ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ:

ਇੱਥੇ ‘ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ’ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇਹ ਰਹਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਜੀਉਣ ਦੇ ਨਾਲ ਲਿਆਏਗਾ। ਪਰ ਇਹਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ੁਦਾ ਜਿਸ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਬਰ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਕਬਰ ਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੱਢੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਵਿਚ ਰੁਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਇਕ-ਮਿਕ ਹੋ ਕੇ ਗਏ ਹਨ।⁹

ਕਬਰ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਭਲੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਬੁਰੇ, ਇੱਕੋ ਘੜੀ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 5: 28)। ਇਹ ਅੰਤ ਦੇ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 6: 39, 40, 44, 54), ਜਦ ਸਭ ਦਾ ਨਿਆਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਯੂਹੰਨਾ 12: 48)।¹⁰ ਜਦ ਤਕ ਸੂਰਜ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਸੂਰਜ ਦੇ ਦੁਆਲੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਧੁਰੀ ਉੱਤੇ ਘੁੰਮਦੀ ਹੈ, ਦਿਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਜਾਂਦਾ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਦਿਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੀਉਣਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦੇ ‘ਨਿਆਂ ਦੇ ਦਿਨ’ ਵਿਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਰੇ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ ਨਿਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਅਕਾਸ਼ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਨੱਸ ਜਾਣਗੇ (2 ਪਤਰਸ 3: 10; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20: 11)।

ਕੁਲੁਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਵਿਚ ਸਾਂਝੀ ਹੋਣ ਦੀ ਰਾਹ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘ਅਜੇ ਇਹ ਪਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਭਈ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਵਾਂਗੇ! ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਭਈ ਜਦ ਉਹ ਪਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਹ ਦੇ ਵਰਗੇ ਹੋਵਾਂਗੇ’ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 2)। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ, ‘ਸਾਡੀ ਦੀਨਤਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਟਾ ਕੇ ਆਪਣੇ ਤੇਜ਼ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਣਾਵੇਗਾ’ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3: 21)।

ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਉਤਪਤ 35: 18; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2:27, 31)। ਯਿਸੂ ਦੇ ਦੋਬਾਰਾ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕਰ ਦਵੇਗਾ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮਰ ਗਈਆਂ ਹਨ (ਯੂਹੰਨਾ 5:28, 29) ਅਤੇ ਬਦਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨਾਲ ਇਕ ਕਰ ਦਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20: 11-13)। ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਆਪਣੇ ਸਿੰਘਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠੇਗਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (2 ਪਤਰਸ 3: 10; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20: 11)। ਇਸ ਦੇ ਬਾਅਦ ਸਾਰੀ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਨਿਆਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਅਜੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ।¹¹ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਵੇਗਾ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:24-27)।

‘‘ਤੁਸੀਂ ... ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਜ਼ ਵਿਚ ਪਰਗਟ ਕੀਤੇ ਜਾਓਗੇ’’ ਵਾਕ ਵਿਚ ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜੀਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਨਾਮ ਮਿਲਣਾ ਸੀ। ਵਡਿਆਈ ਪਾਉਣ ਦਾ ਇਹ ਭਰੋਸਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਤੁਫ਼ਾਨਾਂ ਤੋਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਛੁਪੇ ਹੋਣ ਤੇ ਅਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਦੇਸੀ ਸਨ ਪਰ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਰਗ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਉਹ ਥਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਦੇ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕ ਸਨ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3:20)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦੇਹਾਂ ਯਿਸੂ ਦੀ ਜਲਾਲੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਚਾਏ ਹੋਏ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਸਵਾਨ ਅਤੇ ਦੁਨਿਆਵੀ ਦੇਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਤੇ ਰੂਹਾਨੀ ਦੇਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ (ਵੇਖੋ 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15:42, 43; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5:1, 2)।

ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਗਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ ਉਮੀਦ ਮਿਲੀ ਹੈ (3: 1, 2)

ਕੁਲੁੱਸੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵਿਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ (ਆਇਤ 1; 2:12)। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਿਵਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸਿੱਧਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਸੀਹੀ ਸੁਭਾਅ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਧੀਰਜ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਸੁਰਗੀ ਢੰਗ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ। ਨਵਜੰਮੇ ਮਸੀਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਵਰਗੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਜਨਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (ਯੂਹੰਨਾ 3:3-5)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਣ ਲਈ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਦੁੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ (1 ਪਤਰਸ 2:2)।

ਮਸੀਹ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਫੇਕਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ (ਆਇਤਾਂ 1, 2)। ਸਾਡਾ ਜਨੂਨ ਖ਼ੁਦਾ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲਈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 15-17)। ਸਾਨੂੰ ਦੁਨਿਆਵੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁੜੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸੁਰਗੀ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਲਾ ਕੇ ਬੱਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਪਾਇਲਟ ਲਈ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਨਾਲ ਬੰਦਰਗਾਹ ਦੇ ਵੱਲ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਮੋੜਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਈ ਦਿਲਚਸਪ ਮੋੜ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੋਂ ਜਾਣ ਲਈ ਰੋਕਣ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਵੱਲ ਖਿਚ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਲਈ ਆਪਣੇ ਸਫ਼ਰ ਨੂੰ ਵਧੀਆ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਹਾਜ਼ ਨੂੰ ਰਸਤੇ ਤੇ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸਾਨੂੰ ਸੁਰਗੀ ਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ

ਰੂਪ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਉੱਚਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਦ ਤਕ ਜੀਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਦ ਤਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਮਸੀਹ ਵਰਗਾ ਹਰ ਗੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਸੀਹੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਖ਼ੂਬਸੂਰਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਵਰਗੇ ਬਣਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਮਸੀਹ ਦੀ ਸਿੱਧਤਾ ਤਕ ਕਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਣਗੇ; ਸਿੱਧਤਾ ਤਕ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਰਸੂਲਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਇਹੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਚੀ ਛਲਾਂਗ ਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਆਪਣੇ ਲਾਏ ਹੋਏ ਨਿਸ਼ਾਨ ਤੋਂ ਉੱਤੇ ਛਲਾਂਗ ਲਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਿਚ ਸੇਟੀ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਬੇਹਤਰੀਨ ਬਣਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ (ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3: 12-14)।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਨਮੂਨਾ ਯਿਸੂ ਹੈ (1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 11: 1; 1 ਯੂਹੰਨਾ 2: 6)। ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਵਕਤ ਕਲਾਕਾਰ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਸਵੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਿਸ ਤਸਵੀਰ ਨੂੰ ਉਹ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਹੁ-ਬ-ਹੁ ਉਵੇਂ ਹੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨਾ, ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਰੂਹਾਨੀ ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ (ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 13)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵਿਚ ਲੁਕੀ ਹੋਈ ਜ਼ਿੰਦਗੀ (3: 3)

ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਰੋਮ ਦੇ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਚ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਾਪ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਰੂਹਾਨੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਮਿਲੀ ਸੀ (ਰੋਮੀਆਂ 6: 3, 4, 17, 18)। ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਪੁਰਾਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਲਈ ਨਵੀਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ (ਆਇਤ 3)। ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਕਰੋ ਜਿਹੜਾ ਕਦੇ ਨਹਾਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ: ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਰੂਹਾਨੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਮੈਲ, ਜਾਂ ਪਾਪ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਣ ਸਾਫ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਮੀਦ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮਸੀਹ ਵਿਚ ਸਹਾਰਾ ਹੈ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਸਹਾਰਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਸਾਨੂੰ ਲੱਭ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਫਸਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਜਦ ਤਕ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖ਼ੁਦਾ ਵਿਚ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਤਦ ਤਕ ਇਸ ਦੇ ਲਾਲਚੀ ਢੰਗਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ (ਆਇਤ 3)।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਪਾਉਣਾ (3: 4)

ਵਰਤਮਾਨ ਸੰਸਾਰ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਮਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦਾ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਮਹਿਮਾ ਮਿਲੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਭਵਿੱਖ ਵਿਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਲੁਕੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਖ਼ੁਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ (1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 1)। ਮਸੀਹ ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਤੇਜ਼ ਵਿਚ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂਗੇ ਬਲਕਿ ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਆਇਤ 4; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 3: 2.1; 1 ਯੂਹੰਨਾ 3: 2)।

ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਖੀਰ ਨਿਸ਼ਾਨਾ ਉਸ ਉਮੀਦ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਜਦ ਉਹ ਨਾਸਵਾਨ, ਆਰਜ਼ੀ ਸੰਸਾਰ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4: 18)। ਸਾਡੀਆਂ ਸਭ ਮਿਹਨਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰੀਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਤਦ ਪਵੇਗਾ ਜਦ ਸਾਨੂੰ 'ਅੱਤ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਸਦੀਪਕ ਵਡਿਆਈ' ਮਿਲੇਗੀ (2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਰੋਮੀਆਂ 12: 1; 1 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 15: 58; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 17; ਗਲਾਤੀਆਂ 5: 1; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 4: 1; ਫ਼ਿਲਿੱਪੀਆਂ 4: 1 ਵੀ ਵੇਖੋ। ²ਜੇ. ਬੀ. ਲਾਈਟਫੁਟ, *ਸੇਂਟ ਪੌਲ'ਜ਼ ਐਪਿਸਟਲਜ਼ ਟੂ ਦ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਟੂ ਫਿਲੋਮੋਨ*, ਸੇਧ (ਲੰਦਨ: ਮੈਕਮਿਲਨ ਐਂਡ ਕੰ., 1916), 207. ³ਰੋਬਰਟ ਜੀ. ਬ੍ਰੇਚਰ ਐਂਡ ਯੂਜੀਨ ਏ. ਨਿਡਾ, *ਏ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰਜ਼ ਹੈਂਡਬੁਕ ਆਨ ਪੌਲ'ਜ਼ ਲੈਟਰਜ਼ ਟੂ ਦ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਟੂ ਫਿਲੋਮੋਨ*, ਹੈਲਪਸ ਫ਼ਾਰ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰਜ਼ (ਨਿਊ ਯਾਰਕ: ਯੂਨਾਈਟਡ ਬਾਈਬਲ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, 1977), 74. ⁴ਵੇਖੋ ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 2: 34; 5: 31; 7: 55; ਰੋਮੀਆਂ 8: 34; ਅਫ਼ਸੀਆਂ 1: 20; ਇਬਰਾਨੀਆਂ 1: 3; 8: 1; 10: 12; 12: 2; 1 ਪਤਰਸ 3: 21, 22. ⁵ਵਾਲਟਰ ਬਾਉਰ, *ਏ ਗ੍ਰੀਕ-ਇੰਗਲਿਸ਼ ਲੈਕਸੀਕਨ ਆਫ ਦ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਐਂਡ ਅਦਰ ਅਰਲੀ ਕ੍ਰਿਸਚਿਅਨ ਲਿਟਰੇਚਰ*, ਜਿਲਦ 3ਜੀ, ਸੇਧ ਅਤੇ ਸੰਪਾ. ਫ਼੍ਰੈਡਰਿਕ ਵਿਲੀਅਮ ਡੈੱਕਰ (ਸ਼ਿਕਾਗੋ: ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਆਫ ਸ਼ਿਕਾਗੋ ਪ੍ਰੈੱਸ, 2000), 1065. ⁶ਵੇਖੋ ਮੱਤੀ 10: 30; ਮਰਕੁਸ 8: 17; ਲੂਕਾ 6: 22, 38; ਯੂਹੰਨਾ 14: 1; ਯਾਕੂਬ 4: 14. ⁷ਵਿਲੀਅਮ ਹੈਂਡ੍ਰਿਕਸਨ, *ਐਕਸਪੋਜ਼ਿਸ਼ਨ ਆਫ ਕੋਲੋਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਫਿਲੋਮੋਨ*, ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਕਮੈਂਟਰੀ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1964), 141. ⁸ਵੇਖੋ ਯੂਹੰਨਾ 11: 25; 14: 6; 20: 31; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 4: 10-12; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 1: 1. ⁹ਜੇ. ਡਬਲਯੂ. ਮੈਕਗਰਾਵੇ ਅਤੇ ਫ਼ਿਲਿਪ ਵਾਈ. ਪੈਂਡਲਟਨ, *ਕਮੈਂਟਰੀ ਆਨ ਥੇਸਲੋਨੀਅੰਜ਼, ਕੋਰਿੰਥੀਅੰਜ਼, ਗਲੋਸੀਅੰਜ਼ ਐਂਡ ਰੋਮੰਜ਼* (ਸਿੰਸਿਨਾਟੀ: ਸਟੈਂਡਰਡ ਪਬਲੀਸ਼ਿੰਗ ਵਾਉਡੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ ਰਹਿਤ), 20. ¹⁰ਮੱਤੀ 25: 31, 32; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 10; ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 20: 11, 12 ਵੀ ਵੇਖੋ।

¹¹ਮੱਤੀ 25: 31-46; ਯੂਹੰਨਾ 5: 22; ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 10: 42; 17: 31; 2 ਕੁਰਿੰਥੀਆਂ 5: 10; 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 4: 1.